

Pelin Güneş

Bizim Sınıfın Halleri

BİZİM SINIFIN HALLERİ

Pelin Güneş

© 2015, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No: 10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

Yazar: Pelin Güneş
Resimleyen: Doğan Gençsoy
Editör: Burhanettin Düzçay
Düzeltili: Hülya Dayan

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ocak 2016 (2000 adet)
İkinci Baskı: Temmuz 2016 (3000 adet)

ISBN: 978-605-9153-85-0
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilmez.

www.tudem.com

BİZİM SINIFIN HALLERİ

Pelin Güneş

 tudem

Pelin Guneş

Kitap okumak, küçük yaşlarda yol arkadaşı edinmek gibidir. Her çağırışınızda kulağınıza öyküler fısıldayan bir arkadaşına kim hayır der? Üstelik bilmediğiniz diyarlardan, evlerden geliyorsa bu öyküler.

Yıllar geçer, sen de birilerine fısıldamak istersin kendi gözünden yaşamı. Kimi notalar ile, kimi fırça ile, kimi kalemle yapar bunu. Benimki kalem oldu.

Yazmak, çizmek, çocuklara anlatmak, onları gülümsetmek işim. Her öykü dosyası başlı başına bir oyun kurgulamak gibi. Kitap olarak basıldığında ise, yol arkadaşı ben oluyorum artık. Büyük bir keyifle.
pelin.gunes@gmail.com

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Babama Kamera Vermeyin (öykü)

Hayal Kurma Dersleri (öykü)

Beş Yıldızlı Ev (öykü)

Bizim Sınıfın Halleri (öykü)

Fincan Teyzenin Kurabiyeleri (roman)

İçindekiler

Bizim Sınıfın Halleri	7
Yaz Tatili Anıları	11
Şehir Çöplüğüne ve Geri Dönüşüm Tesisine Ziyaret.....	15
Projeler	23
Sınıfa Yazar Geliyor	27
Yaşlılar Haftası ve Bakımevi Ziyareti	33
Bayan Sinirbasan Evleniyor	41
Televizyon Kanalına Gezi.....	46
Doğum Günü	54
Anneleri Sevme Günü.....	60
Korkudan Öldüm	67
Sınıfa Yeni Bir Eleman Geliyor, Yaşasın!	73
Sınıfça Kampa Gidiyoruz.....	80
Batak'la Tatak Gerçek Başbelaları.....	95
Drama Dersi	100
Kiraz Teyze ile Orman Banyosu.....	108
Öğretmenimiz Hamile.....	114
Resim Dersi	119

BİZİM SINIFIN HALLERİ

Adım Togancan, Ankara'da yaşıyorum. 9 yaşındayım, 3-E sınıfına gidiyorum ve kocaman bir sitede oturuyorum. Kardeşim yok ama olup olmaması konusunda bir fikrim de yok. Bu durum canımı sıkıyor artık.

Annemle babam sabah çok erken işe gidiyorlar, ben de servisi bekliyorum. Okula gitmek yarım saatten fazla sürüyor; gökdelenlerin, ormanların, otobüslerin arasından geçip okula varıyoruz. O çifte bela ikizler Batak'la Tatak olmasa bir şikâyetim yok aslında ama her gün ayrı bir problem yaratıyorlar.

Hüsnü amca, servis şoförümüz, ayın çocuğu seçildiğim gün yanındaki koltuğu bana verdi ve o gün bugündür oradayım. İkizler buna feci halde bozuldular. İlk günlerde su tabancası ile enseme su püskürtüyorlardı; sonra erik çekirdeği, silgi, küçük lastik toplar atmaya başladılar. Oturdukları yeri tel örgü ile çevirelim diyorum ama Hüsnü amca kabul etmiyor. Şikâyet ederlerse başı yanarmış. Zaten Hüsnü amcanın başında bir dolu dert var. Bu yüzden sık sık dünyanın

batmasını isteyen ve buna benzer şeyler anlatan acıklı şarkılar dinliyor.

“Dünya gemi mi ki batsın?” dedim.

“Gemi ya...” dedi bana. “Çıktık bir kere yolculuğa, uğurlar ola...”

Bana hep ‘*adamım*’ diyor, ben de onun işini kolaylaştırmak için kalkıp arkadakilere, “Adam gibi olun!”, “Oturun oturduğunuz yerde!” gibi uyarılar yapıyorum.

Batak geçen gün, “Oturmazsak n’olur?” dedi.

Hemen kalktım, üstüne doğru yürüdüm. Bu kez planımı uygulamaya kararlıydım. Yetti artık canıma deyip çantama yapıştığım gibi içinden defterimi çıkardım ve notlarımı aldım:

- Servis kurallarına uymamak,
- Ayın çocuğu seçilmeme rağmen sözümü dinlememek,
- Ayıp sözler söylemek,
- Etrafa gofret ve sakız kâğıtları atıp kirletmek.

Yazdıklarını burunlarına sokmak ister gibi ikisine de gösterdim.

“Ne olacak onlar?” dedi Tatak.

“Ben biliyorum yapacağımı,” dedim. Sonra tutup defteri arkadaki çocuklara doğru da salladım. “Bu deftere yazılmak isteyen yoktur herhalde aranızda!” dedim.

Şimdilik sessizlik sağlanmıştı, geçip koltuğuma oturdum.

“Aferin adamım! Bulaşmaya gelmez bunlara. Beladan uzak duracaksın,” dedi Hüsnü amca. “Yaz deftereee hesaaaaabını...” diye de bir türkü tutturdu.

Sınıfımız aşağıdaki kişilerden oluşur (ne yazık ki kızlar da var):

Bayan Sinirbasan: Öğretmenimiz, 35 yaşında, tepesinde tenis topu gibi duran saçları ve her gün değişik bir renge boyadığı uzun tırnakları var. Migreni tutmadığı zamanlar sevinli ve sakin.

Mertefe: Kızdırılmaya gelmez. Kod adı, Eşek Arısı.

Bilgenaz: Sınıf birincisi. Onun dışında tipik kız. Ağlak. Şiir, müzik ve bebek hayranı.

Bestesu: Tipik kız. Ağlak. Şiir, müzik ve bebek hayranı.

Sakincan: Sınıfın kedisi. Derste uyur, ders dışında uyuklar. Bay Miskingil’in oğlu.

Boğaçhan: Siyah kuşağa üç kuru kaldı. Bir gün dedesi gibi Kırkpınar başpehlivanı olmak istiyor. Yemeğe düşkün.

Atakcan: Öğretmen, onun yüzünden panik atak olduğunu söylüyor. Biraz hareketli.

Kalbinaz: Tipik kız. Ağlak. Şiir, müzik ve bebek hayranı.

Servetcan: Ekonomi ondan sorulur. Silgi alırken bile en az üç kırtasiye dolaşp fiyat alır. Bay Parasayar'ın oğlu.

Dođadan: Çok azdığımızda sakinleşmemiz için meditasyon önerir. Bazen faydası oluyor.

Cilvenaz: Tipik kız. Ağlak. Şiir, müzik ve bebek hayranı.

Berraksu: Pek tipik kız sayılmaz, ağlak değil. Çok güzel yeşil gözleri var.

Uzayhan: Sınıfın teknoloji bakanı. Ayrıca bilimkur-
gu hastasıdır.

YAZ TATİLİ ANILARI

Öğretmen her yaz tatili dönüşümüzde mutlaka bir kompozisyon yazdırır; tatilde neler yaptık diye. Sonra da yarışma düzenler ve en iyi tatili seçeriz. Bu yıl da geçen yılki gibi ödüllü Sakincan'ın tatili aldı.

Sakincan Miskingil'in ailesi de onun gibi. Hareket etmekten hoşlanmıyorlar.

“Bu soyadımı boşuna almadık biz,” diyor Sakincan. Taa dedesinin dedesi zamanından beri lakapları Miskingil imiş. Sonra da soyadı olarak almışlar.

“Aile geleneği olarak evi ve oturmayı severiz. Dedem, yemek ve tuvalet dışında hiç yerinden kalkmadan kırk gün boyunca evde oturup televizyon izlemiş. Rekor onda,” diyor. Tatil yazısı şöyleydi:

Yaz tatilinin ortasıydı. Babam bir akşam eve geldiğinde, elindeki biletleri sallıyordu.

“Sizce bir sürprizim var, iki günlüğüne tatile çıkıyoruz.”

Kardeşimle ben yerimizde huzursuzca kıpırdandık. Annem uzandıği koltukta doğruldu, “Umarım uzak bir yer değildir,” dedi.

"Hiç değil," dedi babam.

"Ama bilet almışsın," dedi annem ağlamaklı.

Babamın gösterdiği biletlerde bizim evin krokiisi vardı, buna çok sevindik.

"Yaşasın!" diye bağırıştık.

"Durun, daha bitmedi. Bu bir yaz tatili olacağı için bu akşam herkes çantasını hazırlasın. Bir çift terlik, mayo, havlu, güneş kremi, gözlük koysun. Haa, sandviçleri de unutmayın, yarın mutfak kapalı olacak. Ayrıca tüm gün şezlongda uyumak istiyorum," dedi.

Anlaştık deyip hazırlıklar için odamıza gittik.

Sabah erkenden çalar saatle uyandık. Herkes çantasını alıp salona geldi.

Daha doğrusu plaja. Bizim salon plaj olmuştü. Bir duvara boydan boya poster asılmıştı. Masmavi deniz, Hindistan cevizi ağaçları ve bomboş bir kumsal... Halı, masa, televizyon, koltuklar nereye gittiler derken salonun bir köşesindeki üstü örtülü yığını gördüm. Yapay palmye ağaçları ve plastik kaktüslerin arkasında kalmışlardı. Yerler kum ve çakıl taşı ile kaplıydı. Birden burnuma gerçek deniz kokusu geldi. Palmye ağacının dibindeki oda spreyini fark ettim. Okyanus esintili olandan. Her şeyi ince ince düşünür benim akıllı babam. Çantamı bir kenara bıraktım, çevreyi seyrediyordum. Babam elektrikli ısıtıcıyı açmış altındaki şezlongda horul horul uyuyordu. "Bütün gece sizlerin keyifli bir tatil geçirmesi için çalıştı, yorgun düştü," dedi annem.

Turuncu mayosu, hasır şapkası ve güneş gözlükleri ile sezlonga uzanmış, limonatasını yudumluyordu. Bir köşede duran şişme havuz ağzına kadar suyla doluydu. İçine de plajda yaptığımız gibi bir tane karpuz bırakılmıştı.

Yerlerdeki çakıl tasları ve deniz kabuklarını iterek havlumu serdim. Güneş yağımı çıkarıp vücuduma sürdüm.

"Havuzdan önce biraz güneş banyosu iyi gelir kemiklerinize," dedi annem gülümseyerek.

"Anne valla süpersiniz, kimin aklına geldi bu? Çok iyi fikir!" dedi kardeşim.

Ablam, "Gece disko da var," dedi göz kırparak. Çantastından çıkardığı CD'leri gösterdi. 2015 yılı en havalı disko parçaları.

Karpuz dilimlerimiz elimizde, havuza ayaklarımızı sarıktırıp anneme poz verdik. Her yıl anneanneme tatil fotoğrafı yollar. Sonra akşama dek havuza girdik, güneşlendik ve sandviç yedik. Gece perdeleri sımsıkı kapattık ve tepemizdeki disko lambasının ışıkları ile sabaha dek dans ettik.

Yine yorucu ama çok güzel bir tatilin daha sonuna gelmiştik. Çantalarımızı hazırlayıp odalarımıza döndük ve uzun bir uyku çektik.

Yazı burada bitiyordu. Gerçekten çok güzeldi; otobüs, uçak derdi yok, sabahın köründe kalkıp yollara düşme yok, terlemeden, yorulmadan mis gibi tatil.

Sakincan'ı alkışladık ve babasını da tebrik ettik. Aylarca buzlukta biriktirdikleri ve satın aldıkları buz kalıpları ile eve kayak pisti döşeyip slalom kaydıkları kış tatilinden sonra, birinciliği yine kinseye kaptırmamıştı.

Bizim Sınıfın Halleri

Togancan ve arkadaşları, beni sınıflarına misafir ettiler ve bir kenardan onları izledim.

Sınıflarına konuk gelen yazarı uydurukçu bulmalarını, TV kanalını ziyaret ettiklerinde ortalığı birbirine katmalarını, okul servisindeki ayın çocuğu seçimlerini, ezik domates oldukları drama derslerini, korku filmi çekerken köpeklere yakalanmalarını...

Ben güldükçe onlar şaşırdı, "Ne oldu ki şimdi?" dediler.

"Anlatması uzun sürer," dedim, "yazınca okursunuz."

*Okudukça gülmekten kırılacak,
"Aaa... Bu bizim sınıftaki çocuk değil mi?"
diye hayret edeceksiniz.*

ISBN: 978-605-9153-85-0

9 786059 153850

www.tudem.com